

тільки внесеними ними капіталом).

Спільні підприємства можуть формуватися різними способами. Наприклад, купівля іноземним інвестором певного пакету акцій підприємства, створення особами різної національної приналежності нової організації.

Спільне підприємство, як форма функціонування міжнародного підприємництва, може як позитивно впливати на економіку держави, в якій воно знаходиться, сприяти інтеграції у світову систему господарювання, так і негативно позначитися на соціально-економічних процесах в державі.

Після розпаду Радянського Союзу та розриву господарських зв'язків між колишніми республіками постало питання налагодження кооперації виробництва на пострадянському просторі, зокрема у формі спільних підприємств. Станом на 2011р. на території України діяло понад 2,2 тис. спільних підприємств за участю країн СНД, переважно Росії та Білорусі. [3].

Приклади спільних підприємств України з іншими державами:

1. «СП Кобза (Україна-Канада)» — українсько-канадське спільне підприємство, яке спеціалізувалося на музичній діяльності, створене в Києві в грудні 1988 канадським бізнесменом Миколою Морозом (фірма «Дастівка») та головою Фонду Культури Борисом Олійником. Активно діяло в 1988–1996 рр.

2. Компанія Голден Телеком була заснована в 1996 році як спільне українсько-американське підприємство. ТОВ «Голден Телеком» — український провайдер інтегрованих телекомунікаційних послуг для корпоративних клієнтів, а також для операторів зв'язку [4].

1. Національна економіка: Навч. посіб. Рекомендовано МОН / Савченко В.Ф. — К., 2011. — 309 с., тв. пал. 2. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» №959-ХІІ від 16 квітня 1991 року зі змінами та доповненнями № 4436-VI від 23.02.2012 р. 3. Регіональна економіка: Підручник для студентів, аспірантів, викладачів ВНЗ. Затверджено МОН / Качан Є.П. — К., 2011. — 670 с., тв. пал. 4. Інтернет ресурс: http://uk.wikipedia.org/wiki/Категорія:Спільні_підприємства_в_Україні

Мисик В.М.

студ. групи МЗДм-12

Науковий керівник – к.е.н., доц. А.С. Завербний

ОСОБЛИВОСТІ МИТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ

Одним із найбільш традиційних та загальноприйнятих засобів регулювання зовнішньої торгівлі виступають митні тарифи. Зазвичай при детальному розгляді їх представляють як один із основних інструментів захисту національного ринку, тому й на їх зниження спрямовувалися численні переговори щодо лібералізації торгівлі в світових масштабах.

Задля того, щоб певний товар пропустили через митний кордон певної держави, власник товарів повинен сплатити до бюджету держави суму у вигляді спеціального податку, який залежить від кількості або ж вартості ввезеного чи вивезеного товару [1].

Республіка Корея має своє чітко визначене законодавство стосовно ведення митної діяльності. «Закон про митницю» містить окремі положення щодо системи, а також процедури виконання своїх обов'язків працівниками митниць у розділі, що зокрема стосується митного очищення, транспортного забезпечення, митних складів тощо для ефективного контролю за потоком іноземних товарів, а особливо – запобіганню контрабанди.

«Закон про регулювання оподатковування» і «Закон про заохочення іноземних інвестицій» прийняті спеціально для звільнення від податку чи зменшення частково розміру мита в особливих випадках на імпортні товари. Починаючи з 1988 року в Південній Кореї введена спеціальна система визначення тарифних ставок, з урахуванням «Система упорядкованого опису і кодування товарів».

«Закон про митницю» визначає ціни на товари, процедуру їх декларування, а також порядок визначення тарифних ставок. Закон допускає певну гнучкість у плані зменшення мит чи звільнення від них, відшкодування виплати вроздріб для більш повного та детального врахування змін в економіці, політики уряду щодо соціальних питань, освітніх та інших питань, а також враховуючи різноманітні міжнародні договори, угоди, міжнародну практику та пільги [2].

Розглянувши детально митні правила Республіки Корея можна сказати, що на ввезення і вивезення іноземної валюти з країни обмежень немає. Для цього лише необхідно заповнити окрему Декларацію при перевищенні суми в іноземній валюті 10 тисяч. дол. США У разі ввезення ювелірних виробів, а також дорогих годинників, хутра, фотоапаратури, вогнепальної і холодної зброї, інших дорогих предметів іноземного виробництва при в'їзді необхідно теж заповнити Декларацію. В іншому випадку при зворотному виїзді згадані вище товари можуть оподатковуватися митом або навіть бути конфіскованими.

Безмитно можуть бути ввезеними: до 1 л алкогольних напоїв, до 400 сигарет, 50 сигар, 250 г тютюну, до 60 мл парфумерії і подарунки вартістю до 300 тис. вон. Також існує список заборонених для ввезення товарів: будь-які друкарські та інші матеріали, що йдуть врозріз з Конституцією Республіки Корея; загрозливі суспільній безпеці та ті, що розкривають державні секрети або ж що можуть бути використаними в шпигунських цілях; монети; свіжі фрукти, живці і саджанці плодкових рослин, плоди і ядра волоського горіха, ґрунти або рослини в ґрунті. Щодо особливостей перевірки багажу та ручної поклажі в аеропорту, то різноманітні легкозаймісті предмети, аерозолі, лак для волосся, газ для запальничок і колюче-ріжучі предмети слід упакувати в багаж, оскільки вони не будуть пропущені в літак в ручній поклажі, адже можуть нести загрозу пасажирам при перельоті. Отримати речі, які при в'їзді до

Південної Кореї були вилучені, можна при поверненні додому на підставі отриманого підтверджуючого документа. Заборонений вивіз дорожочінних металів і антикваріату без спеціального дозволу [3].

Митне законодавство здатне порушити найсміливіші плани роботи на міжнародному ринку, і тому саме його першочергово треба враховувати при аналізі ринку. Воно виступає так-званим нормативним параметром конкурентоспроможності товару, проте не має ніякого відношення до його якісних характеристик. Південна Корея велику увагу приділяє розробленню митних тарифів, а також забезпеченню їх гнучкості для більш повного врахування всіх можливих змін як у внутрішньому, так і в зовнішньому середовищі, що варто враховувати підприємствам, які в майбутньому бажають співпрацювати з Південною Кореєю.

1. Буланій О.О. *Світовий досвід сучасного митно-тарифного регулювання та застосування його в Україні // Актуальні проблеми економіки. – 2006. – № 9 (63). – С. 7 – 13.* 2. *Південна Корея [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://ukrexport.gov.ua/ukr/z_info/kor/1001.html* 3. *Митні правила Південної Кореї [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://vintur.vinnica.ua/mytni-pravy-la-pivdennoji-koreji>*

Михальчишин І.М.
студ. Групи МЗД-41

Науковий керівник – к.е.н., доц. О.О. Маслак

ПРОБЛЕМИ СПРОЩЕНОГО МИТНОГО ДЕКЛАРУВАННЯ

Декларування – це заява за встановленою формою точних даних про мету переміщення через митний кордон товарів та інших предметів і про самі товари та інші предмети, а також будь-яких відомостей, необхідних для митного контролю та митного оформлення. Декларування здійснюється безпосередньо власником або на підставі договору іншими підприємствами, що допущені митницею до декларування. Підприємства допускаються митницею до декларування на підставі ліцензії про визнання їх як декларантів [2].

Митна декларація (або Вантажна Митна Декларація – ВМД)- письмова заява встановленої форми, що подається митному органу та містить дані щодо товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, необхідні для їхнього митного оформлення або переоформлення. ВМД застосовується під час декларування транспортних засобів і товарів, які переміщуються через митний кордон України юридичними або фізичними особами, а також при зміні митного режиму. Декларація подається власником товару або уповноваженою особою – митним брокером [4].

ВМД заповнюється на партію товарів, за умови, що до всіх товарів цієї партії застосовується єдиний митний режим. У випадку якщо партія складається з товарів, які мають різні коди згідно УКТ ЗЕД, а також, якщо